

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
DEN EUROPÆISKE MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOL

FEMTE AFDELING

SAG A.A. mod FRANKRIG

(Klage nr. 18039/11)

DOM

STRASBOURG, den 15. januar 2015

ENDELIG

15/04/2015

Denne dom er endelig i henhold til artikel 44, stk. 2, i Konventionen. Der vil kunne forekomme mindre formændringer.

EUROPARÅDET

I sagen A.A. mod Frankrig,

afsiger Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (femte afdeling), der har behandlet sagen i ét kammer bestående af:

Mark Villiger, *retspræsident*,

Angelika Nußberger,

Ganna Yudkivska,

Vincent A. De Gaetano,

André Potocki,

Helena Jäderblom,

Aleš Pejchal, *dommere*,

og Claudia Westerdiek, *justitssekretær for afdelingen*,

efter at have voteret i lukket møde den 9. december 2014, følgende dom af dags dato:

SAGSFREMSTILLING

1. Baggrunden for sagen er en klage (nr. 18039/11) rettet mod den franske republik, og hvor en sudanesisk statsborger, Hr. A.A., ("klager"), har indbragt sagen for Domstolen den 21. marts 2011 i medfør af artikel 34 i Konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ("Konventionen"). Præsidenten for afdelingen har imødekommet klagers fremsatte begæring om hemmeligholdelse af identitet (regel 47, stk. 3, i procesreglementet).

2. Klager, der havde fået meddelt fri proces, var repræsenteret ved E. Lachal, advokat i Roubaix. Den franske regering ("regeringen") var repræsenteret ved dens ansatte, Fru E. Belliard, direktør for juridiske anliggender i udenrigsministeriet.

3. Klager påstår, at gennemførelse af de franske myndigheders beslutning om at udsende ham til Sudan vil udsætte ham for en risiko for at blive udsat for behandlinger, der strider mod artikel 3 i Konventionen.

4. Klagen blev sendt til regeringen den 1. november 2011.

SAGENS BAGGRUND**I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER I SAGEN**

5. Klager blev født i 1979 og bor i Calais.

A. Vedrørende hændelser indtruffet i Sudan

6. Klager, der stammer fra Muhajiriya i regionen Syddarfur, er medlem af stammen "Birqid", der er en ikke-arabisk stamme i Darfur.

7. Klager oplyser, at én af hans brødre mellem 2005 og 2006 sluttede sig til JEM, *Mouvement pour la justice et l'égalité* – bevægelse for retfærdighed og lighed, der er en af de største eksisterende oprørsbevægelser i Darfur, og at broderen siden har kæmpet inden for dens geledder. Klager har, skønt han også deler oprørsbevægelsernes ideer, til gengæld altid nægtet at lade sig involvere i deres væbnede tiltag. Han forklarer, at han to gange er blevet kontaktet af JEM, i 2001 og derefter mellem 2007 og 2008, men at han afviste deres forslag om rekruttering. Han understreger dog, at han har leveret nogle tjenesteydelser for medlemmer af bevægelsen, navnlig ved at reparere deres biler, men at han altid har afvist at bære våben.

8. Klager arbejdede i forbindelse med sit erhverv fra tid til anden som lastbilschauffør og transporterede varer mellem byen Nyala og de omkringliggende landsbyer. På en ikke nærmere angivet dato blev klager og fire andre personer, der arbejdede sammen med ham, standset af medlemmer af Janjaweed-militserne, mens de befandt sig i Hamada-skoven, nordøst for Muhajiriya, i færd med at læsse træ i klagers lastbil. Janjaweed-medlemmer beskyldte dem for spionage og stillede dem spørgsmål om Darfurs oprørsbevægelser. Klager blev herefter slået med geværkolber, stave og pisk for at indrømme sit tilhørsforhold til modstandsbevægelsen i Darfur. Han blev derefter tvunget til at grave en grav, som Janjaweed-medlemmerne tvang ham ned i, mens de sagde til ham, at det skulle være hans grav. Han fik efter et par minutter lov til at forlade graven, inden han på ny blev både udspurgt og slået voldsomt, da han stadig nægtede at have forbindelse med oprørsbevægelserne, og idet han nægtede at indsamle informationer for Janjaweed-militserne. Sidstnævnte endte med at lade klager og de personer, der ledsagede ham, gå, samtidigt med at de truede med at slå dem ihjel, hvis de mødte dem igen.

9. Klager og de fire andre personer begav sig til hospitalet i Nyala for at blive behandlet der. De fik udleveret lægeerklæringer. De tog efterfølgende på politistationen for at indgive klage dog uden nærmere at præcisere, på grund af regeringsstøtten til Janjaweed-militserne, at overfaldet var begået af sidstnævnte.

10. Klager gemte sig i to dage hos en ven i en anden landsby af frygt for at Janjaweed-militserne skulle finde ham. Han vendte derefter hjem, men afholdt sig fra at vende tilbage til Hamada-skoven.

11. I januar 2009 blev hans landsby angrebet af væbnede regeringsstyrker, politistyrker og Janjaweed-militserne. Ifølge klager skulle hans landsby være udsat navnlig på grund af dens geografiske beliggenhed, da den ligger på vejen, der fører til Khartoum, og dermed har en fordelagtig placering for oprørsbevægelserne i Darfur, som fra tid til anden tog opstilling i nærheden af landsbyen for at opkræve skatter og stjæle fra bilerne.

12. Klager beretter, at angrebet på hans landsby var meget voldeligt. Der var ca. 30 militærkøretøjer og mænd til hest. Mange personer blev dræbt med skud, herunder én af hans brødre, og andre blev anholdt.

13. Klager selv blev sammen med andre mænd ført til politistationen i Nyala, hvor han blev slået voldsomt, inden han blev anbragt i en celle. Efter ca. 30 minutter blev han ført til et lokale, hvor han blev udspurgt om sine forbindelser med JEM, inden han blev overført til sikkerhedstjenestens kontorer. De personer, der udspurgte ham, udsatte ham på stedet for tortur i ca. en time, navnlig ved at hænge ham op fra et reb fastgjort til loftet i en krog, hvor de hældte et irriterende produkt i ansigtet på ham og slog hans led med tænger.

14. Klager oplyser, at han blev tilbageholdt i ca. femten dage og udsat for tortur i syv af disse dage. Efter indgreb fra en af stammens ansvarlige personer blev klager løsladt efter at have forpligtet sig til at stå til rådighed for myndighederne. Inden myndighederne lod ham tage af sted, tog de hans fingeraftryk og fik han til at underskrive et dokument, hvori han forpligtede sig til at møde op på politistationen to gange om ugen for at afgive informationer.

15. Klager fremlægger til støtte for sit udsagn en lægeerklæring fra sygehuset i Calais dateret den 10. juni 2011, der har følgende ordlyd:

”Undertegnede dr. L. bekræfter, at jeg dags dato har undersøgt Hr. A.A. Han har ar efter læsioner typen fra blankt våben på thorax og armene samt efter hæmatom på begge ben.” «

16. Klager oplyser, at han bagefter vendte tilbage til sin landsby og var under retligt tilsyn uden dog at give særlige informationer til myndighederne.

17. Klager blev anholdt igen i april 2009. Han blev først tilbageholdt to dage i sikkerhedstjenestens kontorer og derefter overført til Kuria-fængslet i Nyala. Klager oplyser i denne henseende, at han ikke fik oplyst årsagen til sin anholdelse, men at han blot fik at vide uden nærmere præcision, at der endnu ikke var truffet en afgørelse angående hans sag. Klager tilføjer dog, at størstedelen af de indsatte, som han delte celle med, blev betragtet som forbundet med oppositionen.

18. Efter tre ugers tilbageholdelse blev klager løsladt takket være et nyt indgreb fra medlemmer af hans stamme. Han modtog en uge senere en indkaldelse til retten i Nyala, som han imødekom. Han understreger, at han hverken fik ret til at forsvare sig eller lade sig bistå af en advokat, og at han end ikke fik lov til at tale for denne ret. Han blev endelig i maj 2009 idømt tre måneders fængsel og en bøde på 500 guinéer for at have tilhørt modstandsstyrkerne og støttet dem.

19. Klager blev i medfør af den afsagte dom overført til fængslet i Nyala, hvor han blev tvunget til ”tvangsarbejde” under fængselsforhold, som han betegner som dårlige.

20. Efter endt straf vender han tilbage til Muhajiriya. Da det blev vurderet ud fra de seneste hændelser, at myndighederne ikke ville reducere presset mod ham, rådede hans familie og medlemmerne af stammen ham til at forlade landet.

21. Klager forlod i august 2009 sin landsby for at begive sig til Omdourman og efterfølgende til Wadi Halfa. Det lykkedes ham derefter ved hjælp af en menneskesmugler at komme til Ægypten, derefter til Tyrkiet og

endelig til Grækenland. Han blev i Grækenland i ni måneder. I denne periode anholdt det græske politi ham én gang, tog hans fingeraftryk og udleverede et dokument til ham med påbud om at forlade det græske territorium inden tredive dage. Klager tog herefter til Italien, hvor han opholdt sig i ti dage, inden han kom til Frankrig i oktober 2010.

B. Vedrørende hændelser indtruffet i Frankrig

22. Kort efter sin ankomst på det franske territorium besluttede klager sig for at tage til Storbritannien efter råd fra sudanesiske statsborgere, der havde fået afvist deres asylansøgning i Frankrig. Han tog derefter til Calais, hvor han blev standset af de franske myndigheder den 28. oktober 2010. Den 29. oktober 2010 fik klager forkyndt en afgørelse fra præfekturet om tilbageførsel til grænsen, og han blev frihedsberøvet. Han indbragte præfektrets afgørelse for den administrative domstol i Lille, der afviste hans begæring den 5. november 2010, navnlig med den begrundelse at, han ”ikke har fremført nogen oplysning til støtte for sit anbringende, der kan dokumentere den personlige, direkte og aktuelle karakter af de risici, der løbes; at anbringendet om krænkelse af artikel 3 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder under disse omstændigheder er at afvise”.

23. Efter 17 dages frihedsberøvelse blev klager løsladt på grund af manglende aftale med de sudanesiske konsulære myndigheder om udstedelse af et rejsedokument.

24. Efter denne dato blev han standset ca. ti gange og tilbageholdt. Han blev hver gang løsladt efter nogle timer.

25. Den 14. marts 2011 blev klager igen standset af de franske myndigheder. Den 15. marts 2011 udstedte præfekten for Pas-de-Calais på baggrund af afgørelsen af 29. oktober 2010 en ny bekendtgørelse, hvor Sudan var anført som tilbagesendelsesland, og ifølge hvilken klager skulle frihedsberøves.

26. Under frihedsberøvelsen undlod klager at kontakte Det Franske Direktorat for Flygtninge og Statsløse (OFPRA). Ifølge foreningen *France Terre d’Asile* frygtede klager, at denne anmodning ville være dømt til at mislykkes på forhånd og i øvrigt forhindre ham i at søge asyl i Storbritannien.

27. Den 21. marts 2011 indbringer klager sagen for Domstolen og fremsætter en begæring om en midlertidig foranstaltning i medfør af regel 39 i Domstolens procesreglement. Den 25. marts 2011 beslutter præsidenten for det kammer, der har fået sagen tildelt, at anmode den franske regering i medfør af ovennævnte bestemmelse om ikke at sende klager tilbage til Sudan, mens sagen verserer for Domstolen.

28. Klager blev løsladt på en ikke angivet dato.

29. Den 6. juni 2011 indgiver han en asylansøgning, der blev registreret under den såkaldte prioriterede behandling. Klagers ansøgning blev afvist den 21. november 2011, ved en beslutning truffet af Det Franske Direktorat for Flygtninge og Statsløse, OFPRA, der vurderede, at hans forklaring ikke forekommer særligt sandsynlig. Den 10. januar 2012 indbringer klager en klage over OFPRA’s afgørelse for den nationale domstol for asylret (Cour du droit d’asile - CNDA). Ved afgørelse af 13. februar 2012 blev klagers klage

afvist, idet den var fremsat for sent.

II. RELEVANT NATIONAL RET

30. De generelle principper for den såkaldte prioriterede asylbehandling for frihedsberøvede ansøgere og klage for den administrative domstol over en bekendtgørelse fra præfekturet om tilbageførsel til grænsen er sammenfattet i dommen *I.M. mod Frankrig* (nr. 915209, præmis 49-63 og præmis 64-74, 2. februar 2012).

III. INTERNATIONALT BAGGRUNDSMATERIALE

IV. A. Om den aktuelle situation i Darfur

31. Af Human Rights Watch, *Darfur: UN Should End Silence on Rights Abuses*, offentliggjort den 22. august 2014, fremgår:

“The human rights situation in Darfur, Sudan has deteriorated sharply in 2014, Human Rights Watch said. Rapid Support Forces, a Sudanese government force consisting largely of former militias, attacked scores of villages in South, Central, and North Darfur between February and April. Dozens of civilians died, tens of thousands of people fled, and there was massive destruction and looting of civilian property.”

[...]

“From mid-February to late March, the Rapid Support Forces, consisting of former militia under the command of the Sudanese National Intelligence and Security Services, moved into Darfur from the Kordofan region, where they had been deployed to fight rebels in Southern Kordofan. The forces are led by former militia leader, Brig. Gen. Mohammed Hamdan Dagolo, known as “Hemmeti”.

These forces, with other security forces and militia, carried out massive ground attacks on dozens of villages in South and North Darfur, targeting areas where they accused the population of sympathizing with rebel forces. They burned homes and shops, looted livestock, killed and robbed civilians, and forced tens of thousands of residents to flee to towns and camps for displaced people.”

32. Af UN Security Council, *Report of the Secretary-General on the African Union-United Nations Hybrid Operation in Darfur*, offentliggjort den 15. april 2014, fremgår:

“An upsurge in violence is currently destabilizing Darfur at three interconnected levels. First, the deteriorating economic situation has led to increasing conflict among tribes over land and resources. Those conflicts have, in some areas, been manipulated (especially in North and South Darfur) by unresolved political rivalries among prominent political figures. Second, the deployment to the region of Government aligned militia, known as Rapid Support Forces, has seriously undermined the security of civilians, their property and livelihoods, particularly in South Darfur and increasingly in North Darfur. Third, the security situation continues to be aggravated by attacks by rebel groups against Government forces and indiscriminate bombardments by the Sudanese Armed Forces in areas of rebel control.

“The deployment of the Rapid Support Force coincided with a series of large - scale attacks on armed groups and villages in South then in North Darfur. Attacks attributed

to the Rapid Support Force included the targeting of civilians, the destruction and burning of villages, looting of property and theft of livestock.”

33. Af UN News Service, *Darfur: UN official urges support for peace process amid unfolding ‘new dynamics’*, offentliggjort den 24. april 2014 fremgår:

“Stepped-up rebel attacks, clashes fuelled by local political rivalries, and mass displacement sparked by the abuses of a pro-Government militia have again left long-troubled Darfur at a crossroads, said the United Nations peacekeeping chief today, appealing to the Security Council and its African Union (AU) counterpart for political support to move the warring factions towards lasting peace.

Once again, Darfur finds itself at a crossroads. Since the beginning of 2014, new dynamics have emerged, with considerable impact on the civilian population, said Hervé Ladsous, Under-Secretary-General for UN Peacekeeping Operations, as he briefed the Council on the latest developments in the strife-torn western region of Sudan, as well as on the work of the joint AU-UN mission there, known as UNAMID.

Mr. Ladsous said Darfur is currently experiencing renewed violence after a relative lull, marked by massive movements of displaced persons and by very "notable and strong discord" among local allies of the Sudanese Government.

The growing political rivalries were most evident in North Darfur. "At stake is not merely the local government, but also the hoarding of mineral resources, [particularly] gold deposits." All of this has led to fighting between the groups and serious loss of civilian life. Moreover, he explained that the "very difficult" regional context is aggravating the situation.”

B. Om situationen for civilbefolkningen fra Darfur og individer mistænkt for at stå i forbindelse med oprørsbevægelserne

34. Af *Country of Origin Information Report*, offentliggjort den 11. september 2012 af *United Kingdom: Home Office*, fremgår navnlig:

“The UN’s High Commissioner for Human Rights, ‘Tenth Periodic report of the UN High Commissioner for Human Rights on the situation of human rights in Sudan’, dated 28 November 2008, observed: “Darfurians in the Khartoum area are at heightened risk of being subjected to arbitrary arrests, in particular if they are suspected of maintaining links with Darfurian rebel groups or political movements. Darfurians may raise the suspicion of the security forces by the mere fact of travelling from other parts of Sudan to Darfur, by having travelled abroad, or by having been in contact with individuals and organizations abroad. Over the past three years, United Nations human rights officers have conducted numerous interviews with Darfurians who have been arbitrarily arrested and detained. Many reported that they were illtreated and tortured. Reports on the questioning which they underwent in detention indicate that most of the detentions were carried out to obtain information about Darfurian political groups and rebel movements.”

35. Af *Operational Guidance Note: Sudan*, offentliggjort i august 2012 af *United Kingdom: Home Office*, fremgår:

“The Tribunal found in AA (Non Arab Darfurians – relocation) Sudan CG [2009] UKAIT 00056, that all non-Arab Darfuris, regardless of their political or other affiliations, are at risk of persecution in Darfur and cannot reasonably be expected to relocate elsewhere in Sudan. Therefore claimants who do not fall within the exclusion clauses are likely to qualify for asylum.”

UNHCR reported in 2008 that – Darfurians in Khartoum are at heightened risk of arbitrary arrest if they are suspected of links with Darfur rebel groups or movements. Of particular concern is the view that, – Darfurians may raise the suspicion of the security forces by the mere fact of travelling from other parts of Sudan to Darfur, by having travelled abroad, or by having been in contact with individuals and organisations abroad.

[...]

Members of opposition groups and perceived government critics, including students, journalists and human rights defenders are subjected to harassment, intimidation, arbitrary arrest, incommunicado detention, and are at risk of ill treatment and persecution.

[...]

The UN report of the independent expert on the situation of human rights in the Sudan highlighted —Cases of arbitrary arrest and detention by the National Security Service (NSS)|| and —allegations of incommunicado detention, torture and other forms of ill-treatment of detainees by the NSS||.112. In May 2012, Freedom House also noted that the NISS is accused of —systematically detaining and torturing opponents of the government, including Darfuri activists, journalists, and students.”

36. Af 2013 Country Reports on Human Rights Practices – Sudan, offentliggjort den 27. februar 2014 af United States Department of State, fremgår:

”The interim national constitution prohibits such practices; however, government security forces continued to torture, beat, and harass suspected political opponents and others. In Darfur and other areas of conflict, government forces, rebel groups, and tribal factions committed torture and abuse.

[...]

According to nongovernmental organization (NGO) and civil society activists in Khartoum, government security forces beat and tortured persons in detention, including members of the political opposition, civil society activists, and journalists. These persons were often subsequently released without charge.”

RETLIGE BETRAGTNINGER

I. OM DEN PÅSTÅEDE KRÆNKELSE AF ARTIKEL 3 I KONVENTIONEN

37. Klager påstår, at han ved en tilbagesendelse til Sudan ville kunne risikere at blive udsat for behandlinger, der strider mod artikel 3 i Konventionen, der har følgende ordlyd:

”Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.”

A. Om antagelse til behandling i realiteten

38. Regeringen påberåber sig principalt en indsigelse mod sagens antagelighed grundet manglende udtømmelse af de nationale retsmidler i

betydningen i artikel 35, stk. 1, i Konventionen. Regeringen påberåber sig for det første, at klager ikke har søgt opholdstilladelse med henblik på ansøgning om asyl ved ankomsten til det franske territorium. Han er herefter frataget den 'normale' adgang til en asylbehandling, hvis effektivitet Domstolen allerede har kunnet konstatere.

39. Regeringen påberåber sig efterfølgende, at klager ikke har klaget over præfektorets bekendtgørelse af 15. marts 2011, hvori Sudan var anført som destinationsland, og ifølge hvilken klager skulle frihedsberøves. Regeringen påstår, at klager havde mulighed for at gøre indsigelse mod denne afgørelse via en klage over magtmisbrug og sideløbende indlede en hastesag om udsættelse. Regeringen bemærker endelig, at klager har afholdt sig fra at søge asyl to gange i forbindelse med frihedsberøvelse, idet han frygtede, at en afvisning af hans ansøgning i Frankrig ville forhindre ham i at søge asyl i Storbritannien.

40. Klager bestrider disse afvisningspåstande. Han henviser til, at han havde fremlagt sine klagepunkter fra artikel 3 i forbindelse med sin klage over præfektorets bekendtgørelse om tilbageførsel til grænsen, som blev forkyndt for ham den 29. oktober 2010. Han bestrider regeringens påstand, ifølge hvilken en klage over magtmisbrug sammen med hastesag om udsættelse mod en afgørelse, hvori tilbagesendelseslandet fastsættes, skulle udgøre et retsmiddel, der skal udtømmes. Han understreger, at en klage i en hastesag om udsættelse ikke uden videre har opsættende virkning, og at den pågældendes tilbagesendelse således kan iværksættes, inden retten har talt. Klager ønsker at oplyse, at han ikke har søgt om asyl i forbindelse med sine to frihedsberøvelser på grund af manglende effektivitet i den såkaldte prioriterede asylbehandling. Han søgte dog om asyl den 6. juni 2011, idet hans ansøgning var blevet afvist ved en beslutning truffet den 21. november 2011 af OFPRA.

41. Domstolen henviser til, at artikel 35 i Konventionen ifølge dens retspraksis "kun foreskriver udtømmning af retsmidler, der både angår de påståede tilsidesættelser, er disponible og adækvate. De skal eksistere i en tilstrækkelig grad af sikkerhed ikke kun i teori, men også i praksis, idet de ellers vil mangle ønsket effektivitet og tilgængelighed; det tilkommer den sagsøgte stat at bevise, at disse krav er opfyldt" (jf. bl.a. *Vernillo mod Frankrig*, 20. februar 1991, præmis 27, serie A nr. 198, *Dalia mod Frankrig*, 19. februar 1998, *Recueil des arrêts et décisions* 1998-I, *Civet mod Frankrig [Storkammeret]*, nr. 29340/95, ECHR 1999-VI samt *Gautrin m.fl. mod Frankrig*, 20. maj 1998, præmis 38, *Sml.* 1998-III). "Reglen om udtømmelse af nationale retsmidler er [endvidere] ikke forenelig med en automatisk anvendelse og antager ikke en absolut karakter: Når overholdelsen kontrolleres, skal der tages hensyn til sagens omstændigheder. Det betyder navnlig, at Domstolen på en realistisk måde skal tage højde for den juridiske og politiske kontekst, hvori retsmidlerne indgår, samt klagerens personlige situation" (*Menteş m.fl. mod Tyrkiet*, 28. november 1997, præmis 58, *Sml.* 1997-VIII).

42. I dommen *Y.P og L. P mod Frankrig* (nr. 32476/06, præmis 53, 2. september 2010) har Domstolen henvist til, at en klager, når han forsøger at undgå at blive sendt tilbage af en kontraherende stat, normalt vil være foranlediget til at udtømme et retsmiddel, der har en opsættende virkning (*Bahaddar mod Nederlandene*, 19. februar 1998, præmis 47-48, *Sml.* 1998-I).

En retlig kontrol, hvis en sådan eksisterer, og når den forhindrer tilbagesendelsen, skal betragtes som et effektivt retsmiddel, som klagerne i princippet skal udtømme, inden de indgiver en klage for Domstolen eller begærer de midlertidige foranstaltninger i medfør af regel 39 i procesreglementet for at forsinke en udvisning (*NA. mod Storbritannien*, nr. 25904/07, præmis 90, 17. juli 2008). En klager, der har anvendt et tilsyneladende effektivt og tilstrækkeligt retsmiddel, kan ikke lægges til last ikke at have forsøgt andre, der var disponible, men som næppe frembød større chancer for succes (*Aquilina mod Malta [Storkammeret]*, nr. 25642/94, præmis 39, ECHR 1999-III, og ovennævnte *NA. mod Storbritannien*, præmis 91).

43. Domstolen vurderer, at det ikke tilkommer den at bekræfte, at et retsmiddel i forhold til klageren skulle være mere opportunt end et andet, når det retsmiddel, klageren anvender, teoretisk er effektivt, dvs. at det, med hensyn til udsendelse af fremmede, gør det muligt for staten at foregribe udvisning af personer, for hvilke det er fastslået, at de risikerer behandlinger, der strider mod artikel 2 eller artikel 3, såfremt de vender tilbage til deres oprindelsesland (*N.K. mod Frankrig*, nr. 7974/11, præmis 32, 19. december 2013).

44. Domstolen har i sine domme *Y.P. og L.P. mod Frankrig* (nævnt ovenfor, præmis 55) og *I.M. mod Frankrig* (nævnt ovenfor, præmis 149) anført, at indgivelse af klage for den administrative domstol mod en afgørelse fra præfekturet om tilbageførsel til grænsen udgør et retsmiddel, der anses for effektivt, for så vidt som det antager opsættende karakter, og det teoretisk gør det muligt for den administrative dommer at vurdere de risici, som klageren påberåber sig.

45. Domstolen bemærker i nærværende sag, at klager havde indledt en klagesag for den administrative domstol for at bestride præfektorets bekendtgørelse om tilbageførsel til grænsen, som blev forkyndt for klager den 29. oktober 2010, inden han over for Domstolen begærede anvendelse af en midlertidig foranstaltning.

46. Domstolen vurderer herefter, at klager ved at indlede en klagesag for den administrative domstol mod bekendtgørelsen om tilbageføring til grænsen har opfyldt forpligtelsen om udtømmelse af nationale retsmidler. Regeringens afvisning bør dermed forkastes. Domstolen anfører i øvrigt, at dette klagepunkt ikke kommer i konflikt med nogen anden afvisningsgrund. Klagen skal dermed erklæres for egnet til påkendelse.

B. Vedrørende realiteten

1. Parternes påstande

47. Klager forklarer, at der ikke er rejst tvivl om, at han stammer fra Darfur, hverken fra præfektorets tjenestegrenes, OFPRA's eller den administrative domstols side. Han anser de retspraksisser, som regeringens har påberåbt sig, for ikke gældende, idet tildeling af subsidiær beskyttelse til sudanesiske statsborgere, der stammer fra Darfur, er en praksis, der kun følges af visse af CNDA's afdelinger.

48. Med hensyn til den aktuelle situation, der er fremherskende i Sudan,

støtter klager sig til *Årsrapport 2011*, der er offentliggjort af Amnesty International, og hvori der redegøres for, at politiske aktivister fortsat udsættes for vilkårlige anholdelser, tilbageholdelser uden retlig behandling og tortur fra de sudanesiske myndigheders side.

49. Regeringen fastholder princippet om, at det tilkommer klager at fremlægge informationer, der kan bevise, at han vil risikere en behandling, der strider mod artikel 3, i tilfælde af gennemførelse af en tilbagesendelsesforanstaltning.

50. Regeringen understreger, at omstændigheder som de, der er fremlagt for domstolen, højst sandsynligt vil give ret til en international beskyttelse, når de af klageren fremlægges for asyldommerne. Regeringen fremlægger i denne henseende flere afgørelser fra CNDA, der tilkender sudanesiske statsborgere fra Darfur flygtningestatus på grund af deres formodede støtte til oprøret i Darfur. Regeringen fremlægger ligeledes afgørelser fra CNDA, hvori der tildeles sudanesiske statsborgere, som stammer fra Darfur, subsidiær beskyttelse på grund af den meget udbredte konflikt i landet. Regeringen understreger, at det ved tildeling af en sådan beskyttelse til en asylansøger navnlig er nødvendigt med en vis grad af sikkerhed med hensyn til ansøgerens oprindelse og forløb. Den anfører ligeledes manglende overensstemmelse med de forklaringer, som klager har fremsat over for Domstolen og efterfølgende OFPRA. Regeringen bemærker, at klager over for OFPRA har oplyst, at han blev anholdt i maj 2009 af Janjaweed-militser og derefter tilbageholdt i tolv dage i en lejr, inden han slap fri i lys af oprørsstyrkers angreb, mens det i den forklaring, han gav Domstolen, fremgik, at han i samme periode afsonede en tre måneders fængselsstraf, der var afsagt mod ham. Regeringen understreger endelig, at det i den afgørelse, der blev truffet af OFPRA, er anført, at klager var indrejst i Frankrig i oktober 2009, mens klager over for domstolen har oplyst, at han indrejste i Frankrig i oktober 2010.

51. Med hensyn til de risici, som klageren løber, bemærker regeringen, at klager kun understøtter sit klagepunkt med henvisning til oplysninger om den generelle situation i Sudan. Regeringen vurderer herefter, at de risici, som klager påberåber sig, ikke er tilstrækkeligt understøttede til, at der kan træffes konklusion om deres realitet.

2. Domstolens bemærkninger

52. Med hensyn til realiteten henviser Domstolen til gældende principper inden for området (*Saadi mod Italien [Storkammeret]*, nr. 37201/06, præmis 124-125, ECHR 2008, og *M.S.S. mod Belgien og Grækenland [Storkammeret]*, nr. 30696/09, ECHR 2011).

53. Domstolen vurderer navnlig, at det i princippet tilkommer klageren at fremlægge informationer, der kan bevise, at han vil risikere en behandling, der strider mod artikel 3, og at det derefter tilkommer regeringen at fjerne eventuelle tvivl i forhold til disse oplysninger (*Saadi*, nævnt ovenfor, præmis 129). Den henviser ligeledes til, at det normalt ikke tilkommer den at erstatte sin egen vurdering af forholdene med vurderingen fra nationale domstole, der normalt står bedre med hensyn til vurdering af de beviser, der fremlægges for den (jf. bl.a. *Klaas mod Tyskland*, 22. september 1993, præmis 29, serie A nr. 269, vedrørende artikel 3). Der skal endvidere som en prioritet henvises til

omstændigheder, som den pågældende stat havde kendskab til på udvisningstidspunktet; datoen for undersøgelse af den risiko, der løbes, er risikoen for datoen for Domstolens behandling af sagen (*Chahal mod Storbritannien*, 15. november 1996, præmis 86, *Sml.* 1996-V).

54. Med hensyn til uoverensstemmelserne i klagers forklaring, som er fremhævet af regeringen (præmis 51), vurderer Domstolen, at de ikke er af en karakter, der fratager klagers påstande enhver troværdighed. Domstolen anfører, at klagers beskrivelse af de hændelser, der er indtruffet i Sudan, har været konstant såvel over for Domstolen som over for OFPRA. Det er kun kronologien, der adskiller sig lidt. Efter Domstolens mening udgør en simpel forskydning i hændelsernes kronologiske rækkefølge ikke en større uoverensstemmelse, idet klagers asylansøgning navnlig er undersøgt efter den prioriterede behandling, der kun giver klager begrænset tid til forberedelse af sin forklaring.

55. Med hensyn til den generelle kontekst har Domstolen for nylig i dommen *A.A mod Schweiz* (nr. 58802/12, præmis 39-40, 7. januar 2014) henvist til, at menneskerettighedssituationen i Sudan er alarmerende, navnlig for politiske modstandere. Domstolen bemærker navnlig, at situationen er forværret yderligere siden starten af 2014. Regeringsstyrkerne har støttet af militserne udført store væbnede operationer i Norddarfur og Syddarfur, hvorfra klager stammer. Disse tiltag tager sigte på at bekæmpe oprørsgrupperne, men medfører betydelige tab blandt civilbefolkningen (jf. præmis 33-34).

56. Af baggrundsmaterialet fremgår ligeledes, at personer, der mistænkes for at være tilknyttet eller støtte oprørsbevægelserne, fortsat anholdes, frihedsberøves og torteres af de sudanesiske myndigheder. Det ser endvidere ud til, som Domstolen har henvist til i sin ovennævnte dom *A.A. mod Schweiz*, at de mennesker, der løber en risiko for dårlig behandling, ikke alene er modstandere med en markant profil, men enhver person, der gør indsigelse, eller som mistænkes for at være mod det siddende regime.

57. Med hensyn til de personlige risici, som klager løber, frygter han mishandling dels på grund af sit tilhørsforhold til en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur og dels på grund af sin formodede tilknytning til JEM.

58. Klager oplyser indledningsvist, at han tilhører Birqid-stammen, en ikke-arabisk stamme i Darfur. Domstolen bemærker, at en af de rapporter, der er konsulteret, redegør for, at alene et menneskes tilhørsforhold til en ikke-arabisk etnisk gruppe i Darfur udgør en risiko for forfølgelse for dette menneske. Domstolen bemærker i denne henseende, selv om regeringen vurderer, at klager ikke har givet tilstrækkelige oplysninger, der bekræfter hans etniske oprindelse, at ingen administrativ eller retlig myndighed nogensinde har rejst tvivl om hans tilhørsforhold til en ikke-arabisk etnisk gruppe. Klagers tilhørsforhold til en etnisk minoritetsgruppe, der udsættes for gentagne forfølgelser, udgør en første risikofaktor.

59. Der skal for det andet med hensyn til klagers formodede tilknytning til JEM henvises til, at han bekræfter, at de sudanesiske myndigheder flere gange har afhørt ham og torteret ham for at få ham til at give oplysninger om denne oprørsbevægelse. Den lægeerklæring, som han fremlægger, gør, selv om den er kortfattet, påstandene om mishandling troværdige, for så vidt som forekomsten af ar efter hæmatomer på benene er forenelig med klagers

forklaring om at være slået på leddene med tænger. Regeringen har ikke kommenteret dette dokument. Klager oplyser i øvrigt, selv om han ikke understøtter sine påstande med noget dokument, at han har været fængslet for at havde støttet modstandsstyrkerne. Regeringen rejser ikke direkte tvivl om denne version af omstændighederne.

60. Domstolen er af den opfattelse, at den straf, klager har fået, nødvendigvis afspejler, at de sudanesiske myndigheder er overbevist om, at klager er involveret i en oprørsbevægelse, selvom han påstår det modsatte. Domstolen vurderer endvidere, at det er åbenlyst, at de lokale myndigheder udviser en særlig interesse for personer fra Darfur, der rejser gennem Khartoum efter et ophold i udlandet, og den kendsgerning, at klager betragtes som en støtte til JEM, kan kun forværre risikoen for mishandling.

61. Domstolen lægger på trods af regeringens observationer til grund, at klagers forklaring, hvoraf en afgørende del er troværdig, skal sammenholdes med situationen med udbredt vold udøvet over for etniske grupper i Darfur.

62. Domstolen vurderer herefter, at klager i tilfælde af gennemførelse af tilbagesendelsen løber en alvorlig risiko for behandling, der strider mod artikel 3 i Konventionen.

II. VEDRØRENDE DE ØVRIGE KLAGEPUNKTER

63. Klager påberåber sig artikel 13 i Konventionen kombineret med artikel 3 og vurderer, at han ikke under frihedsberøvelsen har rådet over et effektivt retsmiddel mod præfektorets bekendtgørelse, hvori Sudan blev anført som tilbagesendelsesland, idet denne klage, i den foreliggende sag, er uden opsættende virkning.

64. Domstolen anfører, at klagen mod en sådan beslutning kun har en opsættende virkning, hvis den fremsættes samtidigt med klagen mod en afgørelse om udsendelse. Domstolen bemærker dog, at klager har været i stand til at gøre sine klagepunkter i forhold til artikel 3 gældende over for den administrative ret i forbindelse med klagen mod bekendtgørelsen om tilbageførsel til grænsen, som havde en opsættende virkning. Klager rådede endvidere under frihedsberøvelsen over et andet opsættende retsmiddel, som han afholdt sig fra at anvende, - i nærværende sag at klage for OFPRA. Heraf følger, at denne del af klagen skal afvises i medfør af artikel 35, stk. 1, i Konventionen.

III. [udeladt]

IV. OM ANVENDELSE AF REGEL 39 I DOMSTOLENS PROCESREGLEMENT

73. Domstolen henviser, i henhold til artikel 44, stk. 2, i Konventionen, til, at den foreliggende dom bliver endelig: a) hvis parterne erklærer, at de ikke vil anmode om, at sagen henvises til Storkammeret; eller b) 3 måneder efter datoen for dommen, hvis der ikke er anmodet om henvisning af sagen til Storkammeret; eller c) hvis Storkammerets udvalg afviser anmodningen om henvisning i henhold til artikel 43.

74. Den vurderer, at de foranstaltninger, som den har anført over for regeringen i medfør af regel 39 i dens procesreglement (ovenstående præmis 2-3) skal forblive gældende, indtil den foreliggende dom bliver endelig, at indtil Domstolen afsiger en anden afgørelse i denne henseende (jf. domskonklusionen).

**PÅ BAGGRUND AF DISSE PRÆMISSER UDTALER OG
BESTEMMER DOMSTOLEN ENSTEMMIGT**

1. Klagen antages til behandling med hensyn til klagepunkterne vedrørende artikel 3 i Konventionen og afvises med hensyn til resten af klagen;
2. Såfremt afgørelsen om at sende klager tilbage til Sudan gennemføres, vil det være en krænkelse af artikel 3 i Konventionen;
3. Konstatning af en krænkelse udløser uden videre en tilstrækkelig, passende erstatning for det ikke-økonomiske tab, som klager har lidt;
4. a) Den sagsøgte stat skal til klager inden tre måneder fra den dato, hvor dommen bliver endelig i henhold til artikel 44, stk. 2, i Konventionen, betale et beløb på 1.661,60 EUR (et tusinde seks hundrede enogtres 60/100 EUR), plus ethvert beløb, der måtte være skyldigt i form af afgift for klager, i udgifter og sagsomkostninger;
b) Fra udløbet af denne frist og frem til betaling forrentes disse beløb med en simpel rente til en sats svarende til satsen for Den Europæiske Centralbanks marginale udlånsfacilitet, der er gældende i denne periode, med tillæg af tre procentpoint.
5. Påstanden om passende erstatning for det øvrige afvises.
6. Domstolen beslutter i medfør af regel 39 i dens procesreglement, at den fortsat vil oplyse regeringen om, at det for en korrekt afvikling af behandlingen er ønskeligt, at klager ikke udvises, inden den foreliggende dom er definitiv, eller inden Domstolen afsiger en anden afgørelse i denne henseende.

Udfærdiget på fransk og derefter skriftligt meddelt den 15. januar 2015 i medfør af regel 77, stk. 2 og 3 i procesreglementet.

Claudia Westerdiek

Mark Villiger

Justitssekretær

Retspræsident